

Tjugosjunde söndagen – fridens Gud

I Bibeln talas det ofta om trädgårdar och vingårdar. ”Herren Sebaots vingård, det är Israels hus, och Judas folk är hans älsklingsplantering” (Jes 5:7). I det nya förbundet blir detta Israels hus till alla folks hem i kyrkan. Guds rike är menat för alla och envar. Alla är menade att bli grenar på vinträdet och delaktiga i denna älsklingsplantering. Gud har planterat en vingård på jorden, som han ansvarar och vårdar för att den skall bära frukt, livgivande frukt. Det är ingen tillfällighet att han av ”vinrankans frukt och människans arbete bereder åt oss frälsningens kalk” som det heter i offertoriet varje gång eukaristin firas. Gud har verkligen gjort allt för oss. Han har sändt oss sin Son, som har dött för oss på korset, uppstått från de döda för vår skull och fortsätter att nära och föda oss genom eukaristin. Från hans sida är allt bara nåd utöver nåd. Men nåden måste också tas emot och få förvandla oss. Vi har alla ett ansvar och en kallelse att vårda Guds vingård som är anförtrodd åt oss. ”Jag har utvalt er och bestämt er till att bära frukt, frukt som består, säger Herren” (jfr Joh 15:16).

Eftersom Gud har gett oss så mycket, har han också stora förväntningar på oss. ”Men när han väntade laglydnad, då fann han lagbrott, och när han väntade rättfärdighet, fann han skriande orättfärdighet” (Jes 5:7). Dagens evangelium talar om det svek som många gör sig skyldiga till som fått i uppdrag att vårda Guds vingård. Vi måste alla granska oss själva och bekänna att vi inte alltid har tagit vår kristna kallelse på allvar. Denna självinsikt och självkänedom är så viktig. ”Förlåt oss allt som tynger samvetet” (kollektbön). Det är alltid lättare att se vad andra borde ha gjort eller vad de gjort för fel. Vi har alla fått en underbar uppgift i Guds rike: att förvalta och vårda den vingård som också är en inre verklighet inom oss, som sedan gör oss i stånd att genom goda gärningar bygga upp en bättre värld. Paulus vill hjälpa oss att inse detta: ”det som är sant, det som är upphöjt, rätt och rent, det som är värt att älska och akta, allt som kallas dygd och som förtjänar beröm, ta fasta på allt detta. Vad ni har lärt och tagit emot, hört och sett... det skall ni göra. Då skall fridens Gud vara med er” (Fil 4:8-9).

Gud vill ge oss del av den frid som finns inom honom, i djupet av hans treeniga kärleksmysterium. Det är denna frid och fred som är grundlagen i Guds rike. *Pax et bonum*, den franciskanska hälsningen är mer än vackra ord. ”Frid och allt gott” är ett livsprogram, en livskallelse som vi hela tiden får försöka förverkliga. Genom dopet är vi verkligen bebodda inombords: Gud bor i oss som i sitt eget hem och ger oss ständigt del av sin frid och godhet. Sedan får vi i vår tur sprida denna Guds frid och godhet omkring oss, så att Guds rike blir synligt och tydligt omkring oss. Det är vårt sätt att vårda Herrens vingård. Den vigde ämbetsbäraren har naturligtvis en speciell kallelse att hjälpa oss alla, så att våra församlingar blir

en äkta Herrens vingård, där Guds nåd och barmhärtighet strålar fram och förvandlar människor. Alla döpta är kallade att arbeta i vingården. Var och en på sitt sätt och i enlighet med sin kallelse, sina talenter och gåvor. Vi bidrar alla till vingårdens skötsel och skönhet. Vi är alla grenar på vinträdet och lemmar i Kristi mystiska kropp, kyrkan. Men vi behöver dem som helt och fullt ställer sig till förfogande för vingårdens Herre, Jesus själv, fridens Gud.

Jesus älskar att använda bilder från naturen för att tala om övernaturliga ting. Allt skapat pekar tillbaka på Skaparen. Gud förblir närvarande i den värld han har skapat för vår skull. Om vi ser med trons ögon, kan vi alltid finna spår och tecken på den Gud som alltid är med oss, även om han är fördold för våra vanliga ögon. Bibeln börjar i en trädgård. Den värld som vi känner till är skapad av Gud som en underbar trädgård, där vi skall möta denne Gud och lära oss att älska och efterfölja honom. När han sedan blir människa i Jesus Kristus kommer han oss ännu närmare. Vi får bli hans medarbetare i denna värld, så att den mer och mer kan återspegla hans värld och hans frid som övergår allt förstånd och allt vad vi kan föreställa oss. I de heliga ser vi hur vi borde vara för att kunna ge Guds frid och fred vidare till alla vi möter. Idag minns kyrkan den heliga Franciskus, som verkligen kunde hjälpa människor att inse vidden i Guds frid och kärlek. Genom hans fattigdom lär vi oss något om Guds rikedom på nåd och barmhärtighet. Franciskus är en modell på vad det innebär att vara arbetare i Herrens vingård. Han visar oss hur man i sitt vanliga liv kan få del av Guds omsorg om allt levande och älska alla skapade varelser som på ett eller annat sätt alltid pekar tillbaka på Skaparen, vare sig det är en stor varg eller en liten fågel, ja, minsta lilla myra

Påven Franciskus, som själv är ett utmärkt exempel på denna franciskanska anda, påminner oss om att vi måste ta ansvar för att naturen och hela skapelsen inte blir förstörda. Han talar om den ”ekologiska synden”, som gör att hela jorden är i fara att brytas ner och gå under. ”Skydda trädet som din högra hand har planterat” (Ps 80:15-16). Vi alla har ett ansvar för att den underbara vingård som naturen är skall bevaras och vårdas. Också på detta område får vi vara Guds medarbetare liksom när det gäller livet i vårt samhälle, som måste präglas av godhet och rättfärdighet. Allt, ja, absolut allt i denna vår värld har fridens Gud i sin ofattbara nåd anförtrott åt oss, sina älskade barn, för att vi på hans uppdrag och i hans anda skall vårda det med ömhet och ansvar. Han ger oss sin kraft och sin nåd. Hur skulle vi då kunna säga nej till detta förtroende som han ständigt visar oss?